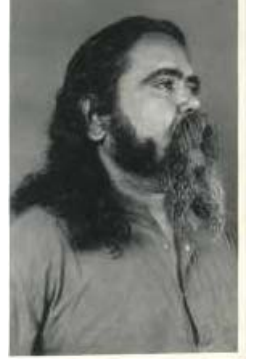

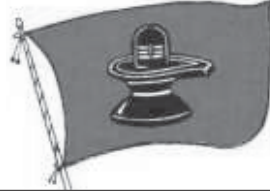

11வது ஞானஞ்சாரியார்

ஞானஞ்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்களின் எழுத்துக்கள்

12வது ஞானஞ்சாரியார்

சித்திரை மாத வெளியீடு

பதினெண்சித்தர்கள் வருத்தளித்த மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,112

இந்த இதழின் உள்ளடக்கம் 'தமிழினத்தின் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாவது ஏன்?' என்ற கேள்விக்குரிய விடைகளாக அளிக்கப் படுகின்றன.

1. சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்களின் 'கோயில் ஒழுங்கு' என்ற குறிப்பேடு.

'தமிழர்களின் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டமே கோயில்களில் மந்திரித்து அருள் வழங்குவதுதான்' என்பதை விளக்கும் கட்டுரை. இந்தக் கட்டுரையிலேயே 'இன்று நிலவி வரும் தமிழர்களின் சாதிப் பெயர்கள் எல்லாம் அவர்கள் பரம்பரையாக அருளாட்சி அலுவலகங்களான கோயில்களில் செய்த ஊழியப் பணியின் பெயராலேயே உண்டாகின' என்ற விளக்கமும் கிடைக்கின்றது.

2. 'அரசியலுக்கு உட்பட்டது மதமா? மதத்துக்கு உட்பட்டது அரசியலா? என்ற சிந்தனைக் கேள்வியின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட 'அன்புச் சேவுக!' கட்டுரை.

3. 'தமிழினத் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாவது ஏன்?' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப் பட்ட பகுதிகள். இவற்றின் ஆசிரியர் குருதேவரின் தந்தையும், இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் இரண்டாவது தலைவருமான "சித்தர் காக்கையர் எனும் காக்கையர் ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்கள்".

- (i) பிரமணர் எனும் வட ஆரியரின் ஊடுருவலால் தமிழர் வீழ்ச்சி
- (ii) ஆரிய மாயையால் அன்னியர்களே தமிழரின் வழிகாட்டிகளானார்கள்
- (iii) தமிழினத் தலைவர்களின் தோல்வி
- (iv) சமயத்துக்கும் சமுதாயத்துக்கும் போர்! போர்! போர்!
- (v) தமிழர்களின் அரசியல் நிலையின் கேவலங்கள்
- (vi) அரசியல் மோசடிகளை வெல்லக் கூடிய தத்துவத் தலைமை தேவை
- (vii) தமிழினத் தாழ்ச்சியைப் போக்கக் கூடியது சமுதாய உணர்ச்சியா? அரசியல் உணர்ச்சியா?

www.indhuism.org
Email: indhuism@gmail.com
Cell: 9972130609

தமிழினத்தாரில் சித்தர் நெறியின் மீது ஈர்ப்பு உள்ளவர்களுக்கு அனுப்பப்படும் சுற்றறிக்கை. இதை நகலெடுத்துப் பிறருக்குப் படிக்கக் கொடுக்கவும்.

சித்தர் கருவூரின் கோயில் ஒழுங்கு

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய
பதினேராவது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி
குருமகாசன்னிதானம்
ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக்
கருவூர்

அருளியவர்:

ஞானச்சாரியார், இந்துமதத் தந்தை
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூர்
குருமகாசன்னிதானம்
பன்னிரண்டாவது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி

அறிமுகவுரை

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய
ஞானச்சாரியார் பதினேராவது பதினெண் சித்தர்
பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு
சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூர் [கி.பி.785
- 1040] அவர்கள் அருளாட்சி நாயகமாகச்
செயல்பட்டு; மதவழி அரசியல் புரட்சி செய்து,
'இந்து மத அருட்பேரரசாகப் பிற்காலச் சோழப்
பேரரசை [கி.பி.785-கி.பி.1279] உருவாக்கினார்.
அப்பேரரசின் மன்னர் மன்னர்கள், அரசர்கள்,
வேளிகள், பெருநிலக் கிழார்களான
வேளார்கள், அமைச்சர்கள், தளபதிகள்,
தானாதிக்காரிகள் ..... முதலிய அரசியல்வாதிகளால்
'இந்துமத மறுமலர்ச்சி', 'அருட்பணி விரிவாக்கம்',
'தமிழின மொழி மத விடுதலை', ... முதலிய
பணிகள் சிறப்படையவில்லை, வளவளர்ச்சி
பெறவில்லை, ஆட்சிமாட்சி பெறவில்லை.

இவற்றை எண்ணியே வருந்திய இவர்,
தமக்கு முன் வாழ்ந்த பத்தாவது பதினெண்
சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம்,
ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக்
கருவூர் அவர்கள் தாம் காத்து வளர்த்திட்ட
இந்துமத அருட்பேரரசான பாண்டியப் பேரரசு;

தமது அறிவுரைகளைக் கேட்காமல் செயல்பட்டு
மாபெரும் அழிவை அடைந்த பிறகு, தம்மைத்
தத்துவ நாயகமாகச் செயல்படுத்தித்
தமிழர்களுக்கு வழங்கிய ஏட்டறிவையும்,
பட்டறிவையும் 'குறிப்பேடு' என்ற பெயரில்
சிறுசிறு கட்டுரைகளாக எழுதி நாட்டிலுள்ள
கோயில்களைத்திலும் மக்களுக்குப் படித்துக்
காட்டும்படிச் செய்தார். அவற்றுள் ஒன்றே
இந்தக் 'கோயில் ஒழுங்கு'.

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்
அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டம்
தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கம்.

கோயில் ஒழுங்கு

எப்படியோ, நம் தமிழர்கள் விடாப்பிடியாகக்
கோயில் வழிபாடு, திருவிழா, திருநாள், ...
முதலியவைகளைக் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.
ஆனால், அரசன் முதல் ஆண்டி வரை ....
யாருமே தங்களுடைய மதம் என்ன? மதத்
தலைவர் யார்? மதநூல்கள் என்னென்ன? மதப்
போதனைகள் யாவை? மதச் சாதனைகள்
என்னென்ன? தங்களுடைய கோயில்களின்
வரலாறு என்ன? தாங்கள் வாழும் மதவாழ்வில்
உள்ள வழிபாடு, திருவிழா, திருநாள்,
சடங்குகள், பழக்க வழக்கங்கள்.... முதலியவை
பற்றிய விளக்கங்கள், நோக்கங்கள்
என்னென்ன?.... என்பவை பற்றி எண்ணிப்
பார்ப்பதே இல்லை; கவலைப்படுவதே இல்லை.

இவற்றால்தான், நம் தமிழர்களின் வாழ்வில்
ஆன்மீக உணர்வு பெருமளவில் குன்றிக்
குறைந்து மறைந்திருக்கின்றது. அதனால்,
தனிமனித வாழ்வில் தன்னம்பிக்கை, துணிவு,
ஆர்வம் முதலியவை குறைந்து, குடும்ப வாழ்வு,
சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு....
முதலியவற்றில் பற்று, பாசம், ஒற்றுமை, உறவு,
நட்பு முதலியவையெல்லாம் பெருமளவில்
உருக்குலைந்து உயிரடங்கிய நிலையைப் பெற்று
விட்டன. எனவேதான், எந்த மொழியையும்

படித்துப் புலமை பெறவும், எவரிடம் வேண்டுமானாலும் குற்றேவல் செய்யவும், எவரை வேண்டுமானாலும் தலைவராக, குருவாக, வழிகாட்டியாக, வழித்துணையாக ஏற்று அடிமை வாழ்வு வாழவும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

இந்த அவலக் கேவல நிலைகளை மாற்றிட வேண்டுமென்றால்; முதலில் கோயில் மணியோசை தமிழ்மொழி ஒலியாக ஒலிக்கவும்; கோயில் நகராக்களும் முரசுகளும் தமிழ்மொழி முழக்கமாக முழங்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

கோயில் சொத்துக்களைக் கண்காணிக்கக் கோயில் **பிள்ளைகள்**,

கோயிலுக்குரிய படையல் பூசனைப் பொருட்கள் முதலியவைகளைக் கவனிக்கப் **பண்டாரங்கள்**;

கோயில் பூசைகளில் தமிழ்ப்பாக்கள் பாடிடத் **தேசிகர்கள், ஒதுவார்கள்**;

கோயில் படைப் பயிற்சி வழங்கும் **படையாட்சிகள்**;

கோயில் மன்ற நீதி வழங்கும் **அம்பலங்கள்**;

கோயில் உட்காவல் புரியும் **அகம்படியர்கள்**, புறக்காவல் புரியும் **மறவர்கள்**;

கோயில் ஆதுலர் சாலகளை நிர்வகிக்கும் **மருத்துவர்கள்**;

கோயில் பள்ளிகளை நிர்வகிக்கும் **ஆசான்கள்**;

கோயில் திருவிழாக்களை நடத்தும் **நாயகங்கள்**;

கோயில் மாடுகளைக் கவனிக்கும் **கோளூர்கள்**;

கோயில் செலவினங்களுக்கு முதலீடு கவனிக்கும் **முதலிகள்**;

கோயில் ஆச்சாரங்களைக் கவனிக்கும் **ஆச்சாரியார்கள்**;

கோயில்களில் அருட்கணிப்பு வழங்கும் **மருளாளிகள்**;

கோயிலில் அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கும் **அருளாளிகள்**;

கோயிலில் பதினெண்சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதப்படி மானுடரை உய்விக்கும் அருள்நெறிகளைச் செயலாக்கும் கருவறை ஊழியர்களான **குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாறி** எனும் கோயில் நால்வர்கள்;

ஆறுகாலப் பூசைகளிலும் முறையாக இசை வழங்கும் **பல்வியத்தார்கள், மேளக்காரர்கள், இசைவேளாளர்கள்**

.... முதலிய நாற்பத்தெட்டு வகை நிலையினர்களும் தங்களுடைய பணிகளைத் தூய வாய்மை நிறை தமிழ்மொழியில் பற்றேடும் பாசத்தோடும் நிகழ்த்திடல் வேண்டும். அதற்குரிய அரசாணைகள் பிறக்கா விட்டாலும்; நிலையாகத் தமிழினக் குருபீடம், தமிழ்மொழி மெய்ஞ்ஞானசபைத் தலைவர், இந்துமதத் தந்தை, ஞானஞ்சாரியாரின் அருளாணைகள் காலங்கள் தோறும் பிறந்திடுகின்றன. அந்த அருளாணைகளை நம் தமிழர்கள் சொந்த ஆணைகளாக நினைவில் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான், 'கோயில் ஒழுங்கு' உருவாகிடும். அப்படிக் கோயில் ஒழுங்கு உருவானால்தான் தமிழரின் வாழ்வியல் நிலைகள் அனைத்தும் ஒழுங்காகிடும்.

திருமணமாகாத இளைஞர்கள், குடும்பப் பொறுப்புக்களிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள், ஊருக்குப் புதியவர்கள், மதத்துறை சார்ந்த கலைஞர்கள்.... முதலியோர் உள்ளூர்க் கோயில்களில் இரவில் தங்கிடல் வேண்டும். இந்த நடைமுறை இடைக்காலத்தில் அன்னியர்களால் தடுக்கப் பட்டுவிட்டது. அன்னிய மொழியினரும், மொழியும், மதக் கருத்துக்களும் பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதத்தின் செயலகங்களான கோயில்களைத் தங்களுடைய கூடாரமாக ஆக்கிக் கொண்டதால்தான் இப்படிப்பட்ட மாபெரும் சீர்கேடு, முறைகேடு, தடை. .... முதலியவை ஏற்பட்டு விட்டன. எனவே, ஒவ்வொரு கோயிலும் அந்தந்த வட்டார மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் உலகியலாக வந்து போகக் கூடிய ஒரு பொதுமன்றமாக மாற்றப் பட்டேயாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான்,

மெய்யான இந்துமதம் பொதுமக்களோடு மிகமிக நெருக்கமான, விருப்பமான, தொடர்புகளை உடைய ஒன்றாகும்.

பதினெண்சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக்கருப்புகளும், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களும், நாற்பத்தெட்டு வகை வழிபடுநிலையினர்களும், இம்மண்ணுலகப்பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் மேம்பாடடைவதற்காக அருட்கொடையாக வழங்கியதுதான் அண்ட பேரண்டமாகும் இந்துமதம். இது பதினெண் சித்தர்களுடைய சித்தர் நெறியான 'சீவநெறி' எனப்படும் 'மெய்யான இந்துமதமாகும்'.

இந்த மெய்யான இந்துமதத்தில்தான் குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், வயதானவர்களுக்கும் ஏற்படக் கூடிய அருவ, உருவ, அருவுருவ, உருவருவப் பாதிப்புக்கள், நாள், கோள், மீன், இராசி நிலைப் பாதிப்புக்கள், செவ்வாய்ப் பீடிப்பு, சனிப் பீடிப்பு, இராகுப் பீடிப்பு, மூல மீன் பீடிப்பு முதலியவைகளுக்கெல்லாம் உடனுக்குடன் தடைக் கட்டிப் பரிகாரம் செய்து பாதிப்புக்களை அகற்றும் மருளாளிகள், சித்தரடியான்கள், சித்தரடியாள்கள், சித்தரடியார்கள் தோன்றிச் செயல்படும் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

இதன்படி, எந்த மனிதன் விருப்பத்துடன் குருவை நாடிக் குருவழி முயன்றாலும் சரி; அவன், அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற்றுக் கடவுளாகவே மாறிட முடியும். இந்த மாபெரும் திட்டத்தின் எளிய செயல்நிலையாகத்தான் பதினெண்சித்தர்களுடைய பூசாமொழி, பூசாவிதி, பூசாநெறி, பூசாமுறை முதலியவற்றின் மூலம் மருளாளியாக, சித்தரடியானாக, சித்தரடியாளாக, சித்தரடியாராக மாறுபவர்களில் யாராவது ஒருவராவது ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அமர்ந்து அவசியம் குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும் **மந்திரித்து அருள் வழங்க வேண்டும்**. அத்துடன், அருளுலகப் பாதுகாப்புக்களை நிலையாக வழங்கும் முடிகயிறு, தாயத்து, சக்கரம், வில்லை

.... முதலிய அருளுறு பூசனைப் பொருள்களைத் தேவையானவர்கள் எல்லாம் எளிதாக எல்லாக் கோயில்களிலும் அன்றாடம் பெற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டச் செயல்வீரர்கள் செயல்படக் கூடிய அலுவலகமாக, யாகக் கூடமாக, தவப்பள்ளியாக, பத்திப் பாட்டையாக, சத்திச் சாலையாக, சித்திச் சோலையாக, முத்தி மன்றமாக.... எல்லாக் கோயில்களையும் தயாரித்திட வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நம் தமிழர்களுக்கும் இவர்களுக்காகவே இருக்கும் இந்து மதத்திற்கும் மிகமிக விருப்பமான நெருக்கமான உறவும், பற்றும், பாசப் பிணையும், நட்பும் உருவாகும்.

வேற்று நாட்டாரின் மொழிகளும், மதங்களும், உலகியல் நாகரிகங்களும், ஆட்சிச் செல்வாக்குகளும்; நமது மெய்யான இந்துமதம் நம்முடைய குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும் வழங்கிடும் அருளுலகப் பாதுகாப்புச் செயல்திட்டங்களைப் பெருமளவில் பாதித்து விட்டன.

அதாவது, நமது இந்துமதத்தவர்களே;

உடுக்கை அடித்து அருளாற்றலை மனித உடலுக்கு வரவழைக்கும் **பூசாரிகளையும்;**

ஓமம், ஓகம், யாகம், யக்ஞம், வேள்வி முதலிய ஐந்திறங்களையும் முறையாக நிகழ்த்தி வேண்டிபவர்களுக்கெல்லாம் அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கிட வல்ல **ஐந்திறத்தார்களையும்;**

முக்காலத்தையும் கணித்துக் கூறவல்ல **மருளாளிகளையும்;**

அருளை மருந்தாகவும் விருந்தாகவும், பாதுகாப்புச் சாதனமாகவும் மக்களின் தேவைக்கேற்பத் திருநீறு, குங்குமம், முடிகயிறு, தாயத்து, சக்கரம், வில்லை முதலியவைகளாக வழங்கவல்ல **48 வகை அருட்பட்டத்தவர்களையும்;**

பயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் உயிரற்ற பொருட்களுக்கும் அருளாற்றலை

வழங்கிக் கடவுள்களாக்கிடும் **சித்தரடியான்கள், சித்தரடியான்கள், சித்தரடியார்களையும்....**

கேலியாகவும், போலியாகவும் கருதிச் செயல்படக் கூடிய அப்பாவித்தனமான அழிவுப் போக்குகள் வளர்ந்து விட்டன.

இன்னும் சொல்லப் போனால், நமது இந்துக்களே, நமது கோயில்களில் மந்திரிப்பவர்களையும், மந்திரித்து அருளுறு பூசனைப் பொருள் வாங்குபவர்களையும் தடுப்பவர்களாக, தடை செய்பவர்களாக மாறிவிட்டார்கள். ஆனால், நமது இந்துக்களே வேற்று மதத்தவர்களின் கோயில்களுக்கும், வேற்று மொழியினரின் பூசைகளுக்கும் சென்று மந்திரித்துக் கொள்ளுவதை விரும்பியேற்றுப் போற்றிப் பேணிப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இதனால், இதுவரை நமது இந்துமதத்தைக் காப்பாற்றி வரும் மந்திரிக்கும் கலைகளும், மந்திர மந்திர மந்திரங்களும், மந்திரக் கலைகளும் பெருமளவில் செயல்பட முடியாமல் போகிறது.

ஆனால், இவர்கள்தான் உண்மையிலேயே பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளான ஞானஞானச்சாரியார்கள் தோன்றிச் செயல்படாத காலங்களில்; நமது மெய்யான இந்துமதத்தைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, நமது இந்துமதம் உண்மையிலேயே மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்துமதம் விழிச்சியும், எழிச்சியும் பெற்று வளவளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்துமதம் செழிச்சி மிக்க ஆட்சி மீட்சி பெற வேண்டுமென்றால்; நமது மெய்யான இந்து மதத்தில் காலப் போக்கில் புகுந்து விட்ட பொய்மைகள், பொல்லாங்குகள், புளுகுகள், அறியாமைகள், புரியாமைகள், சுரண்டல் போக்குகள், சூழ்ச்சிகள், ஏமாற்றுக்கள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், சாதிவெறிகள்..... முதலியன அனைத்தும் எளிய அணுகு முறைகளால் முழுமையாக அகற்றப்பட வேண்டுமென்றால், மேலே குறிப்பிட்ட நமது மந்திர மந்திர மந்திரங்களும், மந்திரிக்கும் கலைகளும், மந்திரிக்கும் கலைகளும் நம்முடைய

அனைத்து வகையான கோயில்களிலும் கட்டாயமாகத் தங்கிச் செயல்படக் கூடிய நல்ல சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப் படவேண்டும்.

அதாவது, யார் எந்த நேரத்தில் நம்முடைய எந்த இந்துமதக் கோயிலுக்கு வந்தாலும் அவர்களுக்கு உடனேயே **மந்திரிக்கப் பட்டு** அருளுலகப் பாதுகாப்புக்கள் கிடைக்கக் கூடிய முழுமையான அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டச் செயல்நிலை நாடு தழுவி உருவாக்கப் பட்டாக வேண்டும். அப்படியில்லா விட்டால், நம்முடைய இந்துமதத்தின் எத்தனை யெத்தனை நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும், அடியார்களும், மௌன குருக்களும்.... தோன்றிச் செயல்பட்டாலும்; அவர்களின் அரிய பெரிய போதனைகளும் சாதனைகளும் பயனின்றிக் கரையில்லாத காட்டாற்றின் வெள்ள நீராகவே விரைவில் மறைய நேரிடும். இப்பேருண்மையை உணர்ந்தாவது, நம் தமிழரின் அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சி மொழியான அமுதாறு தெய்வீகத் தமிழ் மொழியின் மூலம் அன்றாட வாழ்வில் அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற்றுத் தேவையான பாதுகாப்புக்களைச் செய்து கொள்ளும் பழக்கத்தை மீண்டும் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய கோயில்கள்தான், நம்முடைய இனம், மொழி, மதம், நாடு, சமுதாயம், அரசியல், ... முதலியவைகள் அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டு விடாமல் பாதுகாத்திடும் அரண்களாக, அருட்படை தயாரிக்கும் பாடி வீடுகளாக, அருட்போர் நிகழ்த்தும் பாசறைகளாக விளங்குகின்றன. எனவே, நம்மவர்களின் அன்றாட உலகியல் வாழ்வில் உண்டாகக் கூடிய அனைத்து வகையான பிறச்சினைகளுக்கும், சிக்கல்களுக்கும், சண்டை சச்சரவுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும், தயக்க மயக்கங்களுக்கும், முடக்கத் தேக்கங்களுக்கும்... முடிவு காணக் கூடிய **வழக்காடு மன்றமாக, நீதி வழங்கும் அம்பலமாக நமது கோயில்களைத்தான்** பயன்படுத்த வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அந்தந்த ஊர்க் கோயில்களோடு தொடர்பு கொண்டதான்; ஊரில் நடைபெறக் கூடிய பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம்.... முதலிய எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் நிகழ்த்தப் பட்டாக வேண்டும். அதாவது கோயில்களில் உள்ள 48 வகையான ஊழியக் காரர்கள்தான் அந்தந்தக் கோயில்களின் வட்டாரங்களில் உள்ள பொது மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளில் நேரடிப் பங்கு கொண்டு வழி காட்டுபவர்களாகவும், வழித் துணைவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பதினெண் சித்தர்களுடைய 'சித்தர் நெறி' எனும் 'சீவநெறி' யான 'மெய்யான இந்துமதம்' ஒரு சமூக விஞ்ஞானம்தான் என்ற பேருண்மையும்; இந்த சமூக விஞ்ஞானம்தான், தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமய வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் ஐந்திணை வாழ்வுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கின்றது என்ற பேருண்மையும் விளங்கிடும்; பயன்பட்டிடும்.

இப்படிப்பட்ட சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடுகளும், விதிமுறைகளும், நீதிநெறிகளும் ஒழுங்காகக் கோயில்களில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும், செயல் திட்டங்களையும்தான், இந்துமதத் தந்தையான ஞானச்சாரியார் தம்காலத்தில் 'கோயில் ஒழுங்கு' என்ற ஞான வெட்டியானாக வழங்குகிறார்.

இந்த ஞானவெட்டியானைக் கொண்டுதான் பதினெண் சித்தர்கள் தமிழர்கள் எனும் அருளுலக வித்துக்களையும், நாற்றுக்களையும் பயன்படுத்திச் செய்திடும் ஞானப் பயிர் விளைவிக்கும் பயிர்த் தொழிலில் தோன்றிடும் எல்லாவகையான கலைகளையும் வேரோடு தோண்டி எடுத்துத் தூர எறிந்திடல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால், எவ்வளவுதான் உழைத்தாலும் பதினெண் சித்தர்களின் அருட்பயிர்த் தொழிலில் நல்ல விளைச்சலோ, கொழுத்த அறுவடைப் பயனோ கிடைக்காமல் போய்விடும். அதுதான், இப்பொழுது பெரும்பாலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, **ஒவ்வொரு தமிழரும் தங்கள் தங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள கோயில்களையும், கோயில் சொத்துக்களையும்,**

கோயிலின் நிறுவன நிருவாகக் கட்டமைப்புக்களையும், கோயில் நடைமுறைகளையும் தங்களுடைய உயிரினும் மேலாகப் பாதுகாத்துப் போற்றிப் பேணிப் பொதுமக்களனைவரும் பயனடையும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தமிழரும், நமது இந்துமத நால்வர்களான குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாறி என்பவர்களோடு அல்லது இந்நால்வரில் யாராவது ஒருவரோடாவது மிகமிக நெருக்கமான, விருப்பமான, மெய்யான தொடர்புகளை வளமாக வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தொடர்பினால் ஒவ்வொரு தமிழரும் தங்களின் அருளுலகப் பயிற்சி முயற்சிகளின் மூலம் அருளாளராகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தமிழர்களில் அருளாளர்கள் கணக்கற்றுத் தோன்றிட்டால்தான், தமிழின மொழி மத நாட்டு விடுதலை உணர்வு எப்பொழுதும் உயிர்த் துடிப்போடு இருந்திடும். அதுதான், தமிழர்களே அருளுலகத்தின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், வாரிசுகளாகவும் என்றென்றும் வாழ்ந்திடும் படிச் செய்திடும். அதற்காக இக் கோயில் ஒழுங்கு போன்று பதினெண் சித்தர்கள் படைத்துள்ள நமது மெய்யான இந்துமதத்திற்குரிய எல்லா நூல்களும்; எல்லாக் கோயில்களிலும் படிப்பதற்கும், விலக்கு வாங்கிச் செல்வதற்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம் ஓம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

அர அற நமப் பார்வதி பாதமே
போற்றி!

அர அற மகாதேவப் பாதமே போற்றி!

நிறைவுரை

சுவலய குருபீடமான ஞானசீசாரியார் அவர்கள் தமிழ்மொழியின் மெய்ஞ்ஞான சபைத் தலைவராக, தமிழரின் வாழ்வுக்குரிய குருவாக, ஆச்சாரியாராகச் செயல்பட்டு எழுதிய நூல்களும் தொகுத்தளித்த நூல்களும் ஏராளம்.

இவர் உருவாக்கிய சோழப் பேரரசு, தமது பொருளியலான ஆட்சிக்காக நாடு முழுதும் பரவலாகக் 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளைத்' (கொத்தவால் சாவடிகள்) தனியாக உருவாக்கிச் செயல்பட்டதைக் கண்டித்துப் பரிகாரமாக எழுதியதே இது. அதாவது, அருளாட்சிக்காக நாடு முழுதுமுள்ள கோயில்களையே 'கொற்றம் வாழ் சாவடிகளாகப்' பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அறிவுரை வழங்கினார் இவர். இவரது அறிவுரை வாசகங்களில் ஒன்று:

“....கோயில்களில்தான் அருளியலாட்சியும் பொருளியலாட்சியும் நிகழ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கலை, கல்வி, மருத்துவம், வணிகம் முதலானவை அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடிய தூய்மை நிலையையும், வாய்மை நிலையையும் பெற்றிட முடியும். அதற்காக, நமது கோயில்களில் ஆறுகாலப் பூசையின் போது வங்கியம், நெடுவங்கியம், கொம்பு, தாரை, தப்பட்டை, பறை, முரசு, நகரா, கொட்டுமேளம், உடுக்கை, உருமி, கிடுமுட்டி, தாளம், கஞ்சரா, பஞ்சமுகம் .... முதலிய எல்லா இசைக் கருவிகளும் இன்னிசை யொலி எழுப்ப வேண்டும். பூசாரியின் பூசையும், ஒதுவாரின் அருட்பாடல் ஒதலும், தேசிகரின் அருளுரையும், குருமாரின் குருபாணியும், குருக்களின் ஏடுபடித்தலும், குருவின் மந்திரித்து அருள்வழங்கலும் நிகழ வேண்டும்.....”

குருபாரம்பரியம்

அன்புள்ள சேவுகனுக்கு...!

அன்புச் சேவுக!

எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு இவ்வறிக்கையின் மூலம் நாம் முன்னுண்டு களை விரைந்து முடித்துவிட்டு; நான்காவது ஆண்டிலே காலடி எடுத்து வைக்கின்றோம், கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலையைவிட, இன்றைய நாட்டின் நிலை மிகவும் சிக்கலானதாகவும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய வகையிலும் அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் நாட்டின் எல்லாத் துறைகளுமே மேலோட்டமாக அமைதியாகக் காணப்பட்டாலும் உண்மையில் மிகவும் கொடூரமான இறுக்கமான பிடியில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நண்ப!

சமயமும் - அரசியலும் ஒன்றையொன்று நேரடியாக மோதிக்கொள்ளும் காலக்கட்டம்' வந்துவிட்டது. மதவாதிகள் ஆங்காங்கே நேரடியாக இன்றைய அரசியலில் ஈடுபடத் துவங்கிவிட்டனர். இந்த நிலை குறித்து, அரசியல் வல்லுனர்களும் பொருளாதார மேதைகளும், சமுதாய நிலை எழுத்தாளர்களும் மிகத் தீவிரமாக 'சமயம் - அதாவது மதவாதிகள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது' என்றும்; 'சமயப் போதகர்களும் குருமார்களும் சட்ட மன்றத்தையும் பாராளு மன்றத்தையும் நிர்ணயிப்பதா?'... என்றும் வினாவுழுப்பி வருகின்றனர். மேலும், 'சமயக் குருமார்களால்- தான் மக்களின் வாழ்வும் வளமும் பாழாகி விட்டதாகவும்; பாழாகி வருவதாகவும் போலியான, மாயமான வாதத்தை மக்கள் முன் எடுத்து வைக்கின்றனர். இன்றைய நிர்வாகச் சீர்கேடுகளுக்கும்; சமுதாய ஒழுக்கக் கேடுகளுக்கும் காரணம் இந்த அரசியல் வாதிகளின் ஏமாற்றல்களும், பொருளாதார வாதிகளின் பயனற்றத் திட்டங்களும், சமுதாயநிலை எழுத்தாளர்களின் சீழ்ப்பிடித்தக் கதைகளும் நவீனங்களும் தான் என்பதை

முடிமறைக்கவே இவ்வாறு சிந்துபாட ஆரம்பித்துள்ளனர்.

அண்மையில் புகழ்பெற்ற அரசியல் விமரிசகர் ஒருவர் எழுதுகின்றார், “**பஞ்சாப்பின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டைப் போடுவது இன்றைய சீக்கிய மதகுருமார்கள்.** எனவே, அவர்களை மக்கள் புறக்கணிக்க வேண்டும். சுத்தமான மக்களாட்சியை நிர்ணயிக்க வேண்டியது மக்களேயன்றி; மதக்குருமார்களல்ல...” - என்று கூறுகின்றார்

இந்தியா விடுதலை பெற்று நாற்பது ஆண்டுகள் ஆகியும் நாட்டில் வறுமையோ, பஞ்சமோ, வேலையில்லாத் திண்டாட்டமோ... முழுமையாக நீங்கவில்லை, மேலும், அரசியல்வாதிகள் தாங்கள் பதவிக்கு வந்து விட்டால் முடிசூடாமன்னர்கள் என்பதாகவும்; தங்களைத் தட்டிக்கேட்க நாட்டில் உள்ளவர்களில் எவருக்குமே தகுதியில்லை என்பதாகவும்... நினைத்து இறுமாந்து வருகின்றனர். இவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களே கூட தட்டிக்கேட்க முடியாத கட்டத்தில்தான் வேறுவழியின்றி சமயவாதிகள்-குருமார்கள் தங்கள் பொற்கோவிலின் மாடங்களை விட்டு மக்களைக் காக்க, அநீதிகளைப் போக்கப் புறப்பட்டுவிட்டனர். இதனை மக்களுக்கு உணர்த்தும் பொறுப்பில் உள்ள சமுதாயவாதிகள்தான் இந்த நிலையைக் கண்டித்து போலியான வாதத்தை மக்கள் முன் வைத்துக் குழப்பி வருகின்றனர்.

பதினெண் சித்தர்கள், இந்துமதத்தை சமூக விஞ்ஞானமாகப் படைத்ததே, நாட்டில் ஒழுங்கு விதிமுறைகள் கெட்டுப் போகும் காலத்துக் கண்டித்துத் திருத்துவதற்காகத்தான். இதைத்தான் தமிழக, தமிழின அரசு வரலாற்றில் காண்கிறோம்.

இதற்காகத்தான், பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளும்; அவர்களின் கருவழி, குருவழி, விந்துவழி வாரிசுகளும்; அரசு குடும்பத்தினர்களுக்கு குருமார்களாக, குருக்கள்களாக ... இருந்து வந்துள்ளனர். நமது மக்கள் போலியான அரசியல்வாதிகளின் கோரப்பிடயிலிருந்து தப்பிக்க முடியாத

காலகட்டங்களில்; மதவாதிகளின் **அரசியல் தலையீடு** அவசியமே

ஏனெனில், இந்திய விடுதலைக்கு பிறகு: அரசியல்வாதிகள், ‘**இந்திய விடுதலையே மதத்தின் பெயரால்தான் மக்கள் சத்தியை ஒன்று திரட்டிப் பெறப்பட்ட ஒன்று**’ - என்ற பேருண்மையை மறந்தும் துறந்தும் செயல்பட ஆரம்பித்திட்டார்கள் குறிப்பாக, இவர்கள், ‘ஏறிவந்த ஏணியையே எட்டி உதைப்பது போலத் தங்களின் வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்த இந்து மதத்தின் ஒற்றுமையையும், உரிமையையும், பெருமையையும், பாரம்பரியங்களையும், நிறுவனங்களையும், மதத்தலைவர்களையும், மதப்பேரறிஞர்களையும், மத இலக்கியங்களையும், மதநிகழ்ச்சிகளையும், மதச்சின்னங்களையும்... சிதைக்க, சீரழிக்க, இழித்துரைக்க, பழித்துரைக்க, கேலி செய்ய, கிண்டல் செய்ய, அன்னியர்கள் சூறையாடித் தேவையான வாய்ப்பு வசதிகளை வழங்கி வந்துள்ளார்கள்.

நண்ப! ஒழுக்கமோ, நேர்மையோ, நீதியோ, கட்டுப்பாடோ, உண்மையோ ... இல்லாதவர்களாகவே வாழ்பவர்கள்தான்; பெரும்பாலும், அரசியல் துறையில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள், நற்பண்புகளில் சிறந்த மதத்துறையினர் என்றவது ஒருநாள் அரசியல் துறையைப் பிடித்துக் கொள்ள நேரிடுமோ என்றஞ்ச ஆரம்பித்திட்டார்கள். அதனால்தான், மக்களுக்கு மதத்துறையில் பற்றே, பாசமோ, மதிப்போ ஏற்பட்டுவிடாமல் இருக்கும் வண்ணம் பார்த்துக் கொள்கின்றார்கள். இதற்காக, அன்னிய மதங்களைக் கொண்டு இந்துமதத்தின் சிறப்பையும், செல்வாக்கையும் தாக்கித் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கி வருகின்றார்கள். இந்த முயற்சியில், எல்லா அரசியல்வாதிகளும் ஒருமித்த கருத்தினராய் ஒற்றுமையோடு செயல்படுகின்றார்கள். அதாவது, மேடைப்பேச்சு எழுத்து, நாடகம், திரைப்படம் அனைத்திலும் இந்துமதத்தத்துவத்தையும், செயல்முறைகளையும், தலைவர்களையும், அருளாளர்களையும் இழிவுபடுத்துவது, கிண்டல் செய்வது, கேலி

பண்ணுவது என்பது மிகமிகச் சாதாரணமாகி விட்டது. அத்துடன், எப்போதாவது ஏதாவது ஒரு சாமியார் ஒரு சின்னத்தவறை, ஒரு சின்னக் குற்றத்தைச் செய்தால் கூட அதை மிகப் பெரிய அளவில் விளம்பரப்படுத்தி, தரைக்குறைவாக விமரிசனம் செய்வது மரபாகி விட்டது. அதேநேரத்தில், அரசியல்வாதிகள் செய்யும் கொலை, கொள்ளை, கையூட்டு, ஏமாற்றல், சுரண்டல் அதிகார முறைகேடு..... முதலிய தவறுகள் மிகமிகச் சாதாரணமாக மலிந்து நிறைந்து கிடக்கின்றன. 'இவைதான், அரசியல்வாதிகளின் இலக்கணங்கள் அல்லது வாழ்வியல் நடைமுறைகள் என்று நம்பி, விரும்பி மக்கள் ஏற்குமாறு செய்து விட்டனர். அதனால்தான் பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகள்; பகுத்தறிவு வாதிகளாகவும், சீர்திருத்த வாதிகளாகவும், மத மறுப்பாளர்களாகவும் வேடமிட்டுக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். அதாவது, மதவாதியாக அல்லாதவன் எந்தத் தவறையும் செய்யலாம் அல்லது எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யலாம் என்ற தவறான நீதிக் கருத்துக்களை உண்டாக்கி விட்டனர். எனவேதான், இவர்கள், மதவாதிகள் அரசியலுக்கு வரவேக்கூடாது என்கின்றனர். இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்துமத நிறுவனங்களும், நிர்வாகங்களும் மதத்தை வளர்க்கவே கூடாது என்று சொல்கின்றார்கள்.

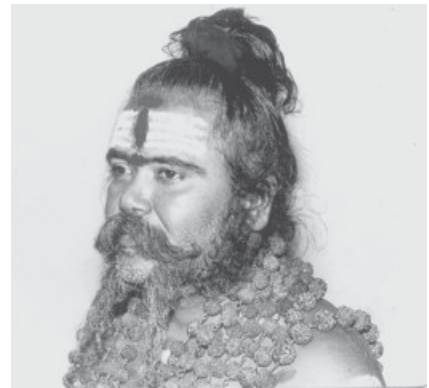
ஆனால், இந்த அரசியல்வாதிகள் அன்னிய மதங்களுக்கு அளவற்ற மதிப்பும், செல்வாக்கும், சலுகையும் வாரிவாரி வழங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள் அதாவது, இந்த அன்னிய மதத்தவர்களின் ஆதரவு (வாக்குச் சீட்டு = ஓட்டு) தங்களுக்கு அரசியலில் என்றென்றும் தேவை என்பதற்காகவே; இப்படி, அன்னிய மதத்தவர்களை, ஆதரிக்கின்றார்கள். அதே நேரத்தில் இந்தியாவுக்குரிய மதங்கள் வளர்ந்தாலோ, வலிமைப் பெற்றாலோ தங்களுக்கு ஆபத்து என்று நினைக்கின்றார்கள். எனவே, "மதத்துக்குட்பட்டது அரசா? அரசுக்கு உட்பட்டது மதமா?" - என்பதை இந்த நூற்றாண்டு விரைவில் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதற்கு மக்களை பக்குவப்படுத்தும் மாபெரும்

முயற்சியிதான் கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக இ.ம.இ. பாடுபட்டு வருகின்றது.

இ.ம.இ. யின் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட முயற்சியின் உச்சகட்ட நிகழ்ச்சியாகவே இப்போமுதைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன தமிழர்கள் அனைவரும் குருபாரம்பரியம் கூறுகின்ற மூன்று வகையான அமைப்புக்களின் கீழ் செயல்படத் தயாராக இருக்க வேண்டுகிறேன். 1. தமிழ்ப் பண்பாட்டு விடுதலை இயக்கம். 2. தமிழ்மொழி விடுதலை இயக்கம் , 3. தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் இந்த மூன்று இயக்கங்கள் உருவாக்கும் முக்கோண அரணுடைய நகர்தான் அருளாட்சித் திருநகராக இருக்கும். அந்நகர்தான், 'அரசியலுக்கு உட்பட்டது மதமா? மதத்துக்கு உட்பட்டது அரசியலா? என்பதை நிர்ணயிக்கும். இந்த நிர்ணயிப்பின் கருத்தலைகள், செயலலைகள் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் பரவியே தீரும். பிறகு உலகு முழுவதும் பரவியே தீரும்.

அன்பு

ஞாலகுரு சித்தர் கருவூர்

குவலய குருபீடம்,
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகி கருவூர்

மண்ணாக மக்கிப் போகுமாறு செய்கின்ற ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறது.

தமிழினத் தாழ்ச்சி நிலை..... தொடர்ச்சி நிலையாவது ஏன்?

ஆரிய மாயை:-

ஆசிரியர்: சித்தர் காகபுசுண்டர் ம.
பழனிச்சாமி பிள்ளை

[குருபாரம்பரியத் தொகுதிகளிலிருந்து செய்திகளைத் தேர்ந்தெடுத்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்புக் கட்டுரையே இந்நூல்]

பிரமணர் எனும் வட ஆரியரின்
ஊடுருவலால் தமிழர் வீழ்ச்சி:

நாமறிய, இந்தக் கலியுகத்தில் பிற மண்ணினரான பிரமணர் எனும் வட ஆரியர்கள் இந்து மதத்துக்குரிய இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த நாள் முதல்; இந்தியா முழுதும் பரவியிருந்த தமிழர்களின் அகவாழ்வுக்கும், புறவாழ்வுக்கும் பல்வேறு வகையான சிதைவுகளும், சிக்கல்களும், சீரழிவுகளும் சிறுகச் சிறுகத் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டன. ஆனால், இதனைத் தமிழர்கள் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை உணர முடியாமலேயே இருந்து வருகிறார்கள். அதற்குக் காரணம், கடல் நிலத்தைச் சிறிது சிறிதாக அரித்து விழுங்குவது திடீரென்று நிகழ்வதில்லை; அதனை, யாரும் எளிதில் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. மேலும், எறும்புகள் கடிப்பதை யானை திடீரென்று உணர்ந்து கொள்ளாது. ஆனால், எறும்பு கடித்து உடம்பில் பெரிய புண் உண்டாகி யானை மாள்வதுண்டு. கண்ணுக்கு எளிதில் புலப்படாத ஊசி முனையளவே உள்ள மிக மிக நுட்பமான உடலமைப்புடைய செல்லுப் பூச்சி; எவ்வளவு பெரிய மரத்தையும், சிறுகச் சிறுக அரித்துத் தின்று பட்டுப் போகுமாறு செய்து; முடிவில், அம்மரம் கீழே விழுந்து மண்ணோடு

இவற்றைப் போலத்தான், வட ஆரியர்கள், மிக மிக நுட்பமான; ஆனால் திட்பமான செயல்திட்டங்களை வகுத்துத் தங்களுடைய சிறிய கூட்டத்தோடு ஒற்றுமையோடும், கட்டுப் பாட்டோடும், ஒரே மாதிரியாகவும், தொடர்ந்து அடக்கமாகவும், அமைதியாகவும் செயல்பட்டு; ஆலமரம் போன்றும், மதயானை போன்றும், பெருநிலம் போன்றும் இருந்த தமிழினத்தை வீழ்த்தித் தாழ்த்தி ஆழ்த்திச் சிதைத்துச் சின்னாபின்னப் படுத்தி விட்டார்கள். அதாவது, என்றைக்குமே! எவருமே! எளிதில் தமிழினத்தைக் காப்பாற்ற முடியாத அளவிற்கு; அதாவது, தமிழர்களை என்றைக்குமே இன உணர்வோ! இனப்பற்றோ!, இன ஒற்றுமையோ!, இன ஒருமைப்பாடோ! அடையவே முடியாதபடிச் செய்து விட்டார்கள் வட ஆரியர்கள். இப்படி, 'வட ஆரிய மாயையெனும் இருள்', தமிழர்களின் அக வாழ்விலும், புறவாழ்விலும் கவிழ்ந்து நிறைந்து விட்டதால் தமிழர்கள் அனாதைகளாகவும், நாடோடிகளாகவும், கூலிகளாகவும், எடுபிடிகளாகவும், கங்காணிகளாகவும், பிச்சைக் காரர்களாகவும் உலகெங்கும் பரந்து விரிந்து விட்டார்கள். எனவேதான், தமிழர்கள் தங்களுடைய தாய்நாட்டிலேயே சுய மரியாதை உணர்வோ!, தன்னம்பிக்கை உணர்வோ!, இன ஒற்றுமை உணர்வோ!, இன ஒருமைப்பாட்டு உணர்வோ!, மொழிப்பற்று உணர்வோ!, மொழியுரிமை உணர்வோ!, பாரம்பரியப் பெருமித உணர்வோ!, பண்பாட்டுப் பிடிப்பு உணர்வோ!,... ஏறத்தாழ இல்லவேயில்லை என்ற நிலையில் வாழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

அன்னிய ஊடுருவலால் தமிழர் பெற்ற அவல கேவலங்கள்:-

இந்த வாழ்க்கையினால், தமிழர்கள் தங்களுடைய நாட்டிலேயே அன்னியர்களைப் போல ஒற்றுமையோ, ஒருமைப்பாடோ, பற்றோ, பாசமோ இல்லாமல்; தனித்தனிக் கும்பல்களாக, கூட்டங்களாக வாழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவர்களுக்கு மொழியறிவோ, மொழிப்பற்றோ, இலக்கிய விருப்பமோ ஏற்படவே முடியாத அளவுக்கு உலகெங்குமுள்ள அன்னியர்கள் இவர்களிடையே ஊடுருவல் செய்து விட்டார்கள்.

அன்னியர்களே தமிழரின் வழிகாட்டிகளானார்கள்:

எனவே, இந்தத் தமிழர்கள், தங்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக, வழித் துணைவர்களாக, ஆசான்களாக, தத்துவ மேதைகளாக, குருமார்களாக, முதலாளிகளாக, அன்னியர்களையே விரும்பி யேற்றுப் போற்றிடுபவர்களாகி விட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால்; இவர்கள், அன்னிய மொழிகளையும், அன்னிய நாகரீகக் கூறுபாடுகளையும் விரும்பியேற்றுக் கடைப்பிடிப்பவர்களாகி விட்டார்கள். இதனால், தமிழர்கள் என்னும் கடலிலே இனவுணர்வும், மொழியுணர்வும், நாட்டுணர்வும் உடையவர்கள்; சிறுசிறு திட்டுக்களாகவும், தீவுகளாகவும் மாறி விட்டார்கள். தமிழினம் என்னும் பெருங்கடல் திட்டுக்களும், தீவுகளும் நிறைந்த ஆழமற்ற மீன் பிடிக்கும் கடலாகி விட்டது. அனைத்து வகையான அன்னியர்களும்; இந்தக் கடலிலே மீன்பிடித்து வாழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதுவே தமிழினத்தின் மெய்யான நிலை; இதனை உணராமலும், உணர்த்தாமலும் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் வாழ்க! தமிழினம் வெல்க! என்ற கூக்குரல்கள் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழினத் தலைவர்களின் தோல்வி:

கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், மறுமலர்ச்சிக்கும், செழிச்சிக்கும், தெய்வீகச் சத்தி நிலைக்கும் பல தொண்டர்கள், தலைவர்கள், அருளாளர்கள் தோன்றி செயல்பட்டு உள்ளார்கள். ஆனால் உரிய பயன்கள் விளையவே இல்லை. இது போலவே, பல சமயத் தலைவர்களும், சமுதாயத் தலைவர்களும் தோன்றித் தமிழினச் சமய உணர்வையும், சமுதாய உணர்வையும் விழிச்சியும், எழிச்சியும், கிளர்ச்சியும் அடையச் செய்தார்கள். ஆனால், இவையனைத்துமே, உரிய வளர்ச்சியினை அடைய முடியாமல் தளர்ச்சியினை அடைந்து, வளர்க்கப் பட்ட வேகத்தில் வீழ்ந்தும், தாழ்ந்தும், சிதைந்தும், தேய்ந்தும், மாய்ந்து போயின. இவற்றிற்குக் காரணம், 'தமிழின மறுமலர்ச்சிக்குச் சமய உணர்வும், சமுதாய உணர்வும் இரு கைகள் போல் இணைந்து செயல்பட்டிடாதான் உரிய பயன் விளையும்' என்ற மாபெரும் தத்துவத்தைத் தமிழ்ச் சமுதாயத் தலைவர்களும், சமயத் தலைவர்களும் ஒப்புக் கொள்ளத் தவறி விட்டார்கள், உணரத் தவறி விட்டார்கள்.

தமிழினச் சமுதாயத் தலைவர்களாலேயே தமிழின வீழ்ச்சியும் தாழ்ச்சியும் விளைந்தன:

இதனைச் சற்று நேரடியாகக் கூற வேண்டுமென்றால்; தமிழ்ச் சமுதாயத் தலைவர்கள் அனைவருமே, ஏறத்தாழச் சமய வெறுப்பாளர்களாக, கடவுள் மறுப்பாளர்களாக, ஆன்மீக உலகை அறியாதவர்களாக, நாத்திகர்களாக, பகுத்தறிவு பேசும் சீர்திருத்த வாதிகளாக, ஆழமான ஆராய்ச்சி அறிவு இல்லாதவர்களாக, பொறுமையான பொறுப்புணர்வு இல்லாதவர்களாக, உலகியல் படி பணம், பதவி, புகழ் முதலியவற்றில் வேகமான மோகம் உடையவர்களாக வாழ்ந்திடுபவர்களாகவே

இருந்து வந்திடுகின்றார்கள். இவர்கள், சமய இலக்கியங்களையும், வாழ்வியல் இலக்கணங்களையும், சமுதாய உணர்வைப் பேணுகின்ற சாத்திரச் சம்பிறதாயச் சடங்குகளையும், சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளையும் புரிந்து கொள்ளத் தயாராக இல்லாதவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்திட்டார்கள். இதனால், 'சமய உணர்வு' எனும் பேராற்றல் மிக்க அரிய சத்தியைச் சமுதாயத் தலைவர்கள் பெற முடியாமலும், பயன்படுத்த முடியாமலும் போய்விட்டது. இதனை பச்சையாகவும், கொச்சையாகவும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 'சமுதாயத் தலைவர்கள் என்று தோன்றிய அனைவருமே, ஏறத்தாழப் போலி மதவாதிகளாகவும், வெறிபிடித்த நாத்திகர்களாகவுமே இருந்து வந்திட்டார்கள்'. இதுதான் உண்மை.

இதனால்தான், சமுதாயத் தலைவர்களுக்குச் சமயத் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லை. சமய உணர்வு உடைய மக்களின் ஆதரவுக்குப் பதிலாக, கடுமையான வெறுப்பும், மறுப்பும், எதிர்ப்பும், கடிய பகையுமே சமுதாயத் தலைவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இவற்றால், சமுதாயத் தலைவர்களுக்குத் தேவையான அளவு ஆதரவோ உதவியோ கூடக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், நாட்டு நடப்பில் எவ்வித ஒழுங்கையோ, மரபையோ, கட்டுப்பாட்டையோ, பழக்க வழக்கத்தையோ, தத்துவ முறையையோ, சித்தாந்த நெறியையோ கடைப்பிடிக்க விரும்பாமல்; தங்கள் தங்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்பக் கட்டுப்பாடில்லாது வாழ விரும்பிய, தான்தோன்றிப் போக்குடையவர்களே பெரும்பாலும் சமுதாயத் தலைவர்களே ஆதரித்தார்கள். மேலும், சீர்திருத்தம், புதுமை, புரட்சி, பழமை மறுப்பு, சமய எதிர்ப்பு... முதலியவற்றின் பெயரால் தான் தோன்றித் தனமான வாழ்வு வாழ விரும்பிய இளைஞர்களும், சில பெரியவர்களும் சமுதாய இயக்கங்களையும், சமுதாயத் தலைவர்களையும் கண்மூடித் தனமாக ஆதரித்து வெறியாட்டம் ஆடினார்கள். இவற்றால், சமுதாயத் தலைவர்களின் பின்னால் ஊருக்குச் சிலர் என்ற சிறுசிறு கூட்டங்களே உருவாகின. இவற்றால், சமுதாயத்

தலைவர்களின் கொள்கைகளும், குறிக்கோள்களும், சிந்திப்பாரற்று அனாதை நிலையையே பெற்றிட்டன. எனவேதான், தமிழினத்தைத் தட்டியெழுப்பவோ!, ஒற்றுமைப்படுத்தவோ!, அன்றி ஒருமைப்படுத்தவோ! இயலாதவர்களாகி விட்டார்கள் சமுதாயத் தலைவர்கள். இவர்களுடைய கழகங்களும், கட்சிகளும், மன்றங்களும், பேரவைகளும், இயக்கங்களும் பெருவாரியான மக்களால் விரும்பப் படாதவைகளாகவும், புரிந்து கொள்ளப் படாதவைகளாகவும் ஆகிவிட்டன. ஆனால், சமுதாயத் தலைவர்கள், தங்களின் வாழ்வியல்களால் வரலாற்றுத் துறையில் நிலையான நினைவுக் கூறுபாடுகளை அல்லது அடிச்சுவடுகளை, அல்லது சின்னங்களை உருவாக்கி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதனால், சமய உணர்வுடைய அனைவருமே சமுதாயச் சிந்தனையாளர்களையும், சீர்திருத்த வாதிகளையும், புதுமை விரும்பிகளையும், புரட்சியாளர்களையும் என்றென்றும் மறுக்கவும், வெறுக்கவும், எதிர்க்கவும், பகைக்கவுமே தயாராகி விட்டார்கள்.

இதனால், தமிழினத்தின் மறுவாழ்வு முயற்சிகள், எண்ணங்கள், 'கானல் நீராக', 'குதிரைக் கொம்பாக', 'பாலவனத்தில் பெய்த மழையாக', 'காட்டில் காய்ந்த நிலவாக', மாறிவிட்டன! மாறிவிட்டன! மாறிவிட்டன! இந்த நிலை, 'சமுதாய உணர்ச்சியால் (The Social Thinking, the Social feeling, the Social affection) தமிழினத்திற்கு நன்மையை விளைவிக்கவே முடியாது! முடியாது! முடியாது! முடியவே முடியாது!' என்ற ஓர் இக்கட்டான நிலை உருவாகி விட்டது தமிழகத்தில்.

சமயத்துக்கும் சமுதாயத்துக்கும் போர்! போர்! போர்!:

சமுதாயத் தலைவர்களாலும், சமுதாயத் தொண்டர்களாலும், சமுதாய நிறுவனங்களாலும், நிர்வாகங்களாலும், பெரும்பாலான சமய

வாதிகளின் மனம் வெறிநாய் கிழித்த பழைய கந்தைத் துணி போலாகி விட்டது. இதனால், சமயவாதிகள் என்றென்றைக்கும் சமுதாய வாதிகளை ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியாத அவலமான, ஆபத்தான நிலை உருவாகிவிட்டது. இன்னும் சொல்லப் போனால்; தமிழினச் சமயவாதிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் புதுமை, புரட்சி, சீர்திருத்தம், பகுத்தறிவு, சிந்தனை, மறுமலர்ச்சி, ... முதலிய சொற்களைக் கேட்டாலேயே மருண்டு வெருண்டோடு-பவர்களாகவும்; அல்லது மறுத்து வெறுத்து எதிர்ப்பவர்களாகவுமே இருக்கிறார்கள். இந்த மாபெரும் அழிநிலை தமிழினத்திற்கு ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே சமுதாயத் தலைவர்கள்தான். எனவே, 'சமுதாய உணர்ச்சி என்ற ஒன்றே போலியானது, கேலியானது, பயனற்றது, ஏமாற்றானது, ஒழுக்க கேடானது, தவறானது....' என்ற கருத்துத் தமிழர்களுக்கிடையிலே பெரிய அளவில் நன்கு பரவி வேரூன்றி விட்டது. இதனை மாற்றக் கூடிய பேராற்றல் மிக்க சமுதாயத் தலைவர் தோன்ற முடியுமா? என்ற வினாவிற்கு விடை கிடைத்தால்தான்; தமிழினத்திற்கு விடுதலை வாழ்வு, உரிமை வாழ்வு, பெருமை வாழ்வு, சுயமரியாதை வாழ்வு, தன்மான வாழ்வு, ஒற்றுமை வாழ்வு.... முதலியவை கிடைக்கும்! கிடைக்கும்! கிடைக்கும்! இல்லாவிட்டால், தமிழர்கள், தமிழகத்துக்குள்ளேயே அன்னியர்களின் அடிமைகளாகவும், வேட்டை பொருள்களாகவுமே ஆகிவிடுவார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், தமிழர்களுக்கள்ளேயே சுயநல வெறிபிடித்த பேராசைக்காரர்களும், பண வெறியர்களும், பதவி வெறியர்களும், புகழ் வெறியர்களும்.... தங்களுடைய தாய்மொழியையும், இனத்தையும், நாட்டையும் காட்டிக் கொடுத்து; பிறருக்கு அடிமைப் படுத்தி வேட்டைப் பொருளாக்கி வாழ்ந்திடக் கூடிய அவலக் கேவல நிலைகளே மிகுதியாக வளர்ந்திடும் நிலைதான் தமிழினத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதாவது, தமிழர்களில் கணிசமான அளவு அன்னியர்களுக்குக் கால் பிடிப்பவர்களாகவும், வால் பிடிப்பவர்களாகவும்,

காவடி தூக்குபவர்களாகவும், பாதுகை தாங்குபவர்களாகவும், கங்காணிகளாகவும், எடுபிடிகளாகவும், கூலிகளாகவும் வாழ்பவர்களாகவே இருந்திடக் கூடிய ஆபத்தான நிலை உருவாகி விட்டது! உருவாகி விட்டது! உருவாகி விட்டது!

தமிழர்களின் அரசியல் நிலையின் கேவலங்கள்:-

இவற்றை யெல்லாம் முறையாகவும் நிறையாகவும் எண்ணிப் பார்த்துச் சிந்தித்துக் கொள்கைகளையும், செயல்திட்டங்களையும் உருவாக்கிச் செயல்படக் கூடிய தலைவர்களே தோன்ற முடியாத அரசியல் நிலை (The Political Conditions are not in favour of the Welfare of the Tamils. No politician wants the Unity and Uniformity of the Tamils. Every political party attempts to divide and subdivide the society of the Tamils to get popularity or strength of their own party. It is ridiculous and sarcastic that the Tamils are ready to sacrifice their language, literature, racial hereditary rights, culture and civilisation for the uplift of their political parties. So, it is not easy to cultivate the Unity and Uniformity within the Tamils, since the politicians are dead against these..... - *taken from the writings of Mr M. Palanisamy Pillai, His Holiness Siddhar Kaakkaiyar*) உருவாகி விட்டது. அதாவது, "தமிழகத்தின் அரசியல் நிலைகள் தமிழர்களின் நல்வாழ்வுக்கு உகந்ததாகவோ, உதவுவதாகவோ இல்லை! ஓர் அரசியல்வாதி கூடத் தமிழர்கள் ஒற்றுமையுடன் இருக்க வேண்டுமென்றோ, ஒருமைப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டுமென்றோ உண்மையில் விரும்பவில்லை. எல்லா அரசியல் கட்சிகளுமே (கழகங்கள், இயக்கங்கள்) தமிழ் மக்களைப் பெரும்பிரிவுகளாகவும், சிறு சிறு பிரிவுகளாகவும் பிரித்து; எப்படியாவது, தங்கள் தங்களுடைய கட்சியின் செல்வாக்கையும்,

வலிமையையும் வளர்த்துக் கொள்ளவே போட்டி போடுகின்றன. ஆனால், தமிழர்கள் கேலிக்கும், கிண்டலுக்கும், வியப்புக்கும், விளங்காமைக்கும் உரிய வண்ணம் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளில் பிரிந்து; தங்கள் தங்களின் கட்சிகளை வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒருவரோடு ஒருவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தங்களுடைய மொழி, இலக்கியம், இன உரிமை, பண்பாடு, நாகரீகம், ... முதலியவைகளை யெல்லாம் தியாகம் செய்ய, பலியாகக் கொடுக்க, விலையாகத் தரத் தயாராக யிருக்கிறார்கள்” என்ற கருத்தினை இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் இரண்டாவது தலைவராக இருந்த காக்கா வழியன் பண்ணையாடி சித்தர் காசுபுசுண்டர், அருள்மிகு சித்தர் காக்கையர் ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்கள் வழங்கி யுள்ளார். அதாவது, இவர் ஓர் உலக அரசியல்வாதி என்பதால் மேலே கூறிய கருத்தின் இறுதியில், “... தமிழக அரசியல்வாதிகள் பணம், பதவி, பட்டம், புகழ் என்ற குறுகிய பேராசை வெறியிலேயே பெரும்பாலும் செயல்படுகின்ற காரணத்தினால்; இவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய தனிப்பட்ட செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்காகவும், தாங்கள் சேர்ந்துள்ள அரசியல் கட்சிகளை வளர்ப்பதற்காகவும் தமிழர்கள் இன உணர்வுடன் ஒற்றுமைப் படுவதையும், ஒருமைப்பாடு பெறுவதையும் எதிர்ப்பவர்களாக, வெறுப்பவர்களாக, மறுப்பவர்களாக, பகைத்துச் சிதைத்துச் சீரழிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது, தமிழர்களிலே பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகள் தமிழர்களுக்கு இன உணர்வோ, மொழி உணர்வோ, சமய உணர்வோ, பண்பாட்டு உணர்வோ ஏற்பட்டுத் தனித்த ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும் உருவாகி விடக் கூடாது என்ற அக்கறை உடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

அரசியல் மோசடிகளை வெல்லக் கூடிய தத்துவத் தலைமை தேவை:-

இதற்காகவே, சாதி வெறிகள், மத வெறிகள், வட்டார வெறிகள், தொழிலாளர் போராட்டங்கள், ஊர்ச் சண்டைகள், கட்சிச் சண்டைகள் ... முதலிய பலவகையான கலவரங்களையும், குழப்பங்களையும், மோதுதல்களையும் தீனி போட்டு வளர்க்கிறார்கள். அதாவது, தமிழ்நாட்டில் அமைதியோ, நிம்மதியோ, நிறைவோ, ஒற்றுமையோ, ஒருமைப்பாடோ உருவாகாமல் தடுத்துக் கெடுப்பதிலேயே பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகள் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். இதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்; ‘குட்டையைக் குழப்பித்தான் மீன் பிடிக்க வேண்டும்’ என்ற சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில்தான் தமிழக அரசியல்வாதிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் எல்லாவிதமான கலக்கங்களையும், குழப்பங்களையும், போட்டி பொருமைகளையும், போராட்டங்களையும், சண்டை சச்சரவுகளையும் வளர்த்துத் தமிழர்கள் தனித்தனியாகவும் சிறிய சிறிய கும்பல்களாகவும், பெரிய பெரிய கூட்டங்களாகவும், பல சமய சமுதாய அரசியல் கட்சிகளாகவும் பிரிந்தே கிடக்கும்படி செய்து விடுகிறார்கள். இந்த மாபெரும் சூழ்ச்சிமிகு வீழ்ச்சி நிலைகளை யாரால் புரிந்தும், புரிய வைக்கப்பட்டும், தமிழின நல்வாழ்வுப் பணி துவக்கப் படுகிறதோ, அவரால்தான் உண்மையிலேயே என்றாவது ஒருநாள் தமிழினத்திற்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும்! கிடைக்கும்!! கிடைக்கும்!!! அப்படியல்லாமல் பதவி ஆசை, பண ஆசை, புகழ் ஆசை முதலியவைகளால் ஆட்டி அலைக்கழிக்கப்படும் அரசியல்வாதிகள் அல்லது சமுதாய வாதிகளின் ‘வாழ்க!’, ‘ஓழிக!’, ‘ஒன்றுபடுக’, ‘ஒற்றுமைப் பட்டிடுக’, ‘மொழியுரிமை காப்போம்’, ‘இன விடுதலை வளர்ப்போம்’, ‘பண்பாட்டுப் பெருமையைப் பாதுகாப்போம்’, ‘இலக்கிய வளவளர்ச்சியை உருவாக்குவோம்’, ‘ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றுவோம்’, ‘வறுமையை

ஒழிப்போம்’, ‘வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை முறியடிப்போம்’ .... என்பன போன்ற முழக்கங்களால் என் முனையளவு கூடப் பயன் விளையாது! பயன் விளையாது! பயன் விளையாது! பயன் விளையவே விளையாது!” - என்றும் இவரே தமிழில் எழுதியுள்ளார்.

தமிழினம் தனது உயர்ச்சி நிலைகளிலிருந்து எப்பொழுது? எவரெவரால்? எப்படியெப்படிப் படிப்படியாக வீழ்ச்சியுற்றது?; என்ற வினாவிற்கு விளக்கமான, விரிவான, தெளிவான, முறையான, நேரடியான விடைகளைத் தொடர்ந்து பல துறைகளில் பல கண்ணோட்டங்களில் தயாரித்திடல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான், தமிழினத்தை வீழ்ச்சி நிலைகளிலிருந்தும், ஆழ்ச்சி நிலைகளிலிருந்தும், தாழ்ச்சி நிலைகளிலிருந்தும் விடுவிக்க முடியும். அதுவரை தமிழினத்தின் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையில்தான் இருக்கும். இதனைப் புரிந்தும், புரிய வைத்தும் செயல்படக் கூடிய வல்லமை உடையவர்கள் சமுதாய வாதிகளிலிருந்து தோன்றுவார்களா? அல்லது அரசியல் வாதிகளிலிருந்து தோன்றுவார்களா? என்ற வினாவிற்கு விடை தேவை. இந்த விடையை வழங்கும் வண்ணம்தான் இதுகாறும் தமிழகத்துச் சமுதாய வாதிகளைப் பற்றியும், அரசியல் வாதிகளைப் பற்றியும் ஒரு மின்னல்வேகக் கண்ணோட்டமும், கருத்தோட்டமும் வழங்கப் பட்டது. அதாவது, தமிழினத்தைத் தாழ்ச்சி நிலைகளிலிருந்து மீட்கும் பணியில் ஈடுபட்டிட்ட சமுதாய வாதிகளும், அரசியல் வாதிகளும் என்னவானார்கள்?; அவர்களின் செயல்கள் என்னவாயின? என்ற விளக்கம், இதுகாறும் எழுதியவற்றுல் இக்கட்டுரையை வாசிப்பவர்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கிடும்.

தமிழினத் தாழ்ச்சியைப் போக்கக் கூடியது சமுதாய உணர்ச்சியா? அரசியல் உணர்ச்சியா?:-

இந்தக் கட்டுரையில் சமுதாய வாதிகளையும் அரசியல் வாதிகளையும் குறைகூறிக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறோம் என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. ஏனெனில், எமது முயற்சியெல்லாம் உண்மையில் தமிழகத்தில் சமுதாய வாதிகளும், அரசியல் வாதிகளும் வெற்றி பெற்றார்களா? அல்லது தோல்வி பெற்றார்களா? என்பதை விளக்குவதுதான் எமது நோக்கம். மேலும், தமிழர்களுக்கிடையில் ‘சமுதாய உணர்ச்சி’ என்பதும், ‘அரசியல் உணர்ச்சி’ என்பதும் எந்த அளவு விழிப்படைந்திருக்கின்றன? மலர்ச்சி யடைந்திருக்கின்றன? வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன? வலிமைச் செழிச்சி யடைந்திருக்கின்றன? என்பதை யெல்லாம் பகுத்தறிவுப் பூர்வமாகவும், விஞ்ஞானப் பூர்வமாகவும் ஆராய்ந்து விளக்கி யுரைக்க வேண்டும் என்பதுதான் எமது நோக்கம். இந்த நோக்கம் ஊசி முனையளவாவது இந்தக் கட்டுரையில் நிறைவேறியிருக்குமேயானால்; அதுவே எமக்குப் போதும். ஏனெனில், இன்றைய பொது மேடைகளையும், கலைத் துறை மேடைகளையும், பத்திரிகை உலகையும் பெரும்பாலான சமய, சமுதாய, தனிமனித விழாக்களையும், இந்த நாட்டில் சமுதாயவாதிகளும், அரசியல் வாதிகளுமே முழுக்க முழுக்கக் கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! அதாவது, நமது தாய்நாட்டில் அல்லது தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ எந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாலும் அதில் தலைவர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும், சிறப்பு அமைப்பாளர்களாகவும் விளங்குபவர்கள் சமுதாய வாதிகளாகவும், அரசியல் வாதிகளாகவுமே இருக்கிறார்கள். அதாவது, “சமய வாதிகள், ஞானிகள், மகான்கள், தவசிகள், வேள்வியாளர்கள், சாத்திர விற்பன்னர்கள், தத்துவப் பேரறிஞர்கள், சமய இலக்கியக் கலைஞர்கள், அருளாளர்கள்.... முதலியவர்களில் யாருமே தமிழகத்தின் பெரும்பாலான பொது நிகழ்ச்சிகளிலும், விழாக்களிலும் இடம்பெறுவதே இல்லை! இல்லை!

இல்லை! இல்லவே இல்லை! என்ற நிலை வலிமையாக இருக்கின்றது. இது சரிதானா? அல்லது முறைதானா? பயனுடையதுதானா? நாட்டுக்குப் நன்மை பயப்பதுதானா? என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்; முதலில் சமுதாய வாதிகளையும், அரசியல் வாதிகளையும் பற்றிய ஆய்வுக் கண்ணோட்டக் கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டன. இனிமேல், மிகத் தெளிவாகவும், நேரிடையாகவும், 'தமிழினத் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாக இருப்பதற்குரிய காரணம் சமய வாதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டும், மறுக்கப்பட்டும், வெறுக்கப்பட்டும், இழிவு படுத்தப் படுவதுதான்' என்ற கண்ணோட்டத்தில் ஒரு சில ஆய்வுக் கருத்துக்களை வழங்க முற்படுகிறோம் யாம். இதில் தமிழர்களின் மெய்யான சமயம், போலியான சமயவாதிகள், உண்மையான சமய வாதிகள், சமயம் சார்ந்த கலைகள், அறிவியல்கள், சமயக் கலைஞர்கள், சமய உணர்ச்சியின் வளர்ச்சி, ஆட்சி மீட்சி... முதலியவைகள் பற்றிய நேரடி விளக்கங்களும், புதிய செயல் திட்டங்களும், புரட்சிக் கண்ணோட்டங்களும் வழங்க முற்படுகிறோம். இவற்றைப் பொறுப்பாகவும், பொறுமையாகவும் படித்துச் சிந்திப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகுவதைப் பொறுத்துத்தான் தமிழினத் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாக இருப்பதை மாற்றும் பணி அமையும்.

சமயத்துக்கென இலக்கிய வளம் புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும்:-

'சமய உணர்ச்சி' என்பதுதான், சமுதாய உணர்ச்சிக்கும் அரசியல் உணர்ச்சிக்கும் தாய் போன்றது, உயிர் போன்றது. அதாவது, சமயத்தின் மூலம்தான் சமுதாயம் என்ற கட்டமைப்பு உருவாகியது; அரசாங்கம் என்ற செயல்திட்டம் வளர்ச்சி பெற்றது. இதனைப் புரியாதவர்கள்தான், சமுதாய உணர்ச்சியின் வளர்ச்சி நிலைகளும், ஆட்சி நிலைகளும், அரசியல் உணர்ச்சியின் வளர்ச்சி நிலைகளும்,

ஆட்சி நிலைகளும் தமிழினத்தில் செழிச்சிமிகு எழிச்சி பெருததற்குக் காரணம் சமய உணர்ச்சியே என்ற தவறான கருத்து பிறந்து விட்டது. இது தொடர்ந்து வாழுமேயானால் சமய மறுமலர்ச்சிக்கும், சமய ஆட்சி மீட்சிக்கும் வழியே இல்லாமல் போய்விடும். எனவேதான், சமயவாதிகளாக வாழுகின்ற பொதுமக்களும்; சமயத் தலைவர்களான மடாதிபதிகள், பீடாதிபதிகள், பண்டார சன்னதிகள், தம்பிரான்கள், சித்து விளையாடல் காரர்கள், சமய இலக்கியக் கலைஞர்கள்..... முதலியவர்களும் ஒருங்கிணைந்து சமய வரலாறு, சமய இலக்கியம், சமயத் தத்துவம், சமயக் கலைகள், சமய அறிவியல்கள்.... முதலியனவற்றை இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சிப் பின்னணியில், பகுத்தறிவுப் போக்கில் ஆராய்ச்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் விளக்கியுரைக்க முற்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான், சமயத் துறைக்கு வருங்காலம் உண்டு. சமயம் புதிதாக கிளைவிட்டுச் செழித்து வளர முடியும். மேலும், தமிழர்களின் மெய்யான சமயம், சமயத் தூய்மை, சமய வாய்மை, சமயத் தத்துவம், சமயச் சித்தாந்தம், சமய வரலாறு, சமய இலக்கியம், சமயக் கலை, சமய அறிவியல்.... முதலியவைகளைக் காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் நன்கு தெளிவாக வகுத்தும், பகுத்தும், தொகுத்தும் விளக்கியுரைத்தல் வேண்டும். விளக்கமான நூல்கள் எழுதுதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான், தமிழினத்தின் சமய உணர்ச்சி நேர்மையானதாக, தேவையானதாக, பயனுடையதாக சமுதாயவாதிகளாலும், அரசியல் வாதிகளாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படும். அப்படித் தமிழினத்தின் சமுதாயவாதிகளும், அரசியல் வாதிகளும் தமிழரின் சமயத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கினால்தான் தமிழினச் சமயத்திற்கு வருங்காலம் உண்டு. [If only the Politicians and the Social thinkers recognize the religion; there can be a fertile future for the religion..... - taken from the writings of His Holiness Siddhar Kaakapusundar Mr M.Palanisamy Pillai]. எனவேதான் எவ்விதமான சார்புப்

போக்கும் இல்லாமல் நடுநிலையிலிருந்து தமிழினச் சமய உணர்ச்சி, சமய வளர்ச்சி, சமய ஆட்சி மீட்சி... என்பவை பற்றிய கண்ணோட்டத்தையும், கருத்தோட்டத்தையும் வழங்குகிறோம் யாம். எனவே இக்கட்டுரை பற்றி எல்லாத்துறையினரும் தங்களுடைய கருத்தை நேரடியாகவும், தெளிவாகவும் வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொள்கிறோம்.

கடந்த இரண்டாயிரம் [2000] ஆண்டுகளாகத் தமிழர்கள் 'தங்களுடைய சமயம் வட ஆரியர்களின் வேத மதத்திலிருந்துதான் பிறந்தது' என்று நம்புகிறார்கள். இதன் அடிப்படையிலேயே தமிழர்கள் தங்களுக்கு முற்றிலும் அன்னியமான வட ஆரியர்களையும், அவர்களின் சமசுக்கிருத மொழியையும் தங்களுடைய சமய வாழ்வின் வழிகாட்டிகளாகவும், வழியாகவும் ஏற்றுள்ளார்கள். அதாவது, தமிழர்கள் தமிழரல்லாத வட ஆரியர்களைத் தங்களது ஆச்சாரியர்களாகவும், மடாதிபதிகளாகவும், பீடாதிபதிகளாகவும், சாத்திரிகளாகவும், பூசாரிகளாகவும், குருக்கள்களாகவும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்கின்ற காரணத்தினால்தான், கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழர் சமயத்துறையில் கணக்கற்ற அருளாளர்கள் தோன்றியும் மலர்ச்சியில்லை, வளர்ச்சியில்லை, ஆட்சி மீட்சியில்லை. இப்பேருண்மையினை நடுநிலையிலிருந்து வரலாற்றுப் போக்கில் ஆராய்ந்து செயல்படக் கூடிய சமுதாய வாதிகளோ, அரசியல் வாதிகளோ, சமய வாதிகளோ ஏறத்தாழ தமிழ் இனத்தில் தோன்றவில்லை! தோன்றவில்லை! தோன்றவில்லை! தோன்றவேயில்லை! எனவேதான், மேம்போக்காக சமயத்தைப் பற்றி யார் எப்படி விமர்சனம் செய்த போதிலும், அதற்குரிய பதிலோ, பயனோ கிடைப்பதேயில்லை. அதாவது தமிழினச் சமயத்துறை ஏக்க நிலையையும், தேக்க நிலையையும், முடக்க நிலையையும், அடக்க ஒடுக்க நிலையையும், அடிமை நிலையையும், அறியாமை நிலையையுமே கடந்த இரண்டாயிரமாண்டுகளாகப் பெற்றிருக்கிறது. இத்தகைய காரிருளைச் சமயத்

துறையிலிருந்து அகற்றக் கூடிய கதிரவன் உதிக்காமலேயே போய்விட்டதுதான் எல்லையற்ற கவலையைத் தருகின்றது.

தமிழர்கள் பிறுமணர்களை ஏற்று ஏமாளிகளான நிலை:-

“... தமிழர்கள் தங்களுடைய மதம் சமசுக்கிருத மொழியில்தான் இருக்கிறது என்று என்றைக்கு நம்ப ஆரம்பித்தார்களோ அன்றைக்கே அவர்களுக்கு வீழ்ச்சி ஆரம்பித்து விட்டது. அடுத்துத் தமிழர்களே சமசுக்கிருத வாசகங்களையும் சொற்களையும் பயன்படுத்தித் தங்களுடைய மத வாழ்வை நிகழ்த்த ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாகி விட்டது. இவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் பிறமண்ணினரான பிறுமணர்களைத் தங்களது மத குருமார்களாகவும், ஆச்சாரியர்களாகவும், பூசாரிகளாகவும், சாத்திரிகளாகவும், மத இலக்கிய விரிவுரையாளர்களாகவும்..... ஏற்றுப் போற்றிப் பணிந்து செயல்பட்டு வருவதால்தான் என்றோ ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி நிலையும், ஆழ்ச்சி நிலையும், இகழ்ச்சி நிலையும், தாழ்ச்சி நிலைக்கு அடிப்படையாக அமைந்து விட்டன.

பிறமண்ணினரான பிறுமணர்களை 'பூதேவர்', [பூலோக தேவர்கள் => பூமியின் தேவர்கள்], 'சாமி', 'ஐயர்', ... என்று அளவுக்கதிகமாக மதித்து மரியாதை கொடுத்துப் போற்றிப் பணிந்து வாழ ஆரம்பித்ததால்தான்; தமிழர்கள் சூத்திரர், பஞ்சமர், இழிகுலத்தவர், தாழ்ந்த சாதியர், தீண்டத் தகாதவர்.... என்ற பழிநிலைகளை, இழிநிலைகளை அடைந்தனர். அது மட்டுமல்ல, பிறுமணர்கள் மற்ற இனத்தவர்கள் அனைவரையுமே ஏழையென்றோ, பணக்காரரென்றோ, சிறியவர் பெரியவர் என்றோ, படித்தவர் படிக்காதவர் என்றோ.... எந்தவித வேறுபாடும் பார்க்காமல் அனைவரையும் 'வாடா, போடா' என்று ஏகவசனத்தில் அழைக்கும் பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இதனால் அவர்கள் தாங்கள்தான் மற்றவர்களை விட உயர்ந்தவர்கள், பெரியவர்கள், அறிவாளிகள், ஆன்மீக வாதிகள், அருளாளர்கள், தெய்வசத்தி யுடையவர்கள், மேட்டுக் குடியினர், ... என்ற கருத்தோட்டத்தை அனைவரின் உணர்விலும் ஆழமாக பதித்திட்டார்கள். அதாவது, பிறுமணர்கள் தமிழர்களுடைய மதமான இந்து மதத்தை சிதைத்துச் சீரழித்துத் தங்களுக்கெனத் தங்களுடைய வேதமதத்தின் அடிப்படையில் ஒரு

கலப்படமான, மாயாவாத சுரண்டல் போக்குடைய, முதலாளித்துவப் போக்குடைய, சர்வாதிகாரப் போக்குடைய ‘**பொய்யான ஹிந்துமதம்**’ என்றவொன்றை உருவாக்கிக் கொண்டிட்ட காரணத்தினால் வெற்றிகளைப் பெற்று விட்டார்கள்.

இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக மத இலக்கியங்கள் அனைத்தும் சமசுக்கிருத மொழியில்தான் இருக்கின்றன என்ற மாபெரும் பொய்யை மெய்யாக்கினார்கள். மேலும், பிரமணரல்லாதார் சமசுக்கிருத மொழியைக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்றும்; சமசுக்கிருதத்திலுள்ள எந்த இலக்கியத்தையும் தெரிந்து கொள்ளவோ, ஆராய்ச்சி செய்யவோ அல்லது பிறர் சமசுக்கிருத இலக்கியங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது கேட்கவோ கூடாது! கூடாது! கூடாது! கூடவே கூடாது! என்றும் தடை விதித்தார்கள். இந்தத் தடையுத்தரவை தமிழகத்து வேளிர்கள், அரசர்கள், வேந்தர்கள் முதலியவர்களின் மூலம் அமுலாக்கும் படிச் செய்தார்கள்.

தமிழகத்தின் சமய சமுதாய அரசியல் தலைவர்கள் அனைவருமே கண்மூடித் தனமாக பிறமண்ணினரான பிரமணர்களுக்கும், அவர்களுடைய வேதமதத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப் பட்ட இந்து மதத்துக்கும், அதனுடைய ஆட்சி மொழியான சமசுக்கிருத மொழிக்கும் வெறிபிடித்த அடிமைகளானார்கள். அதாவது, படிப்படியாகப் பிரமணர்கள் இயற்கையாகத் தங்களுக்குக் கிடைத்திருந்த எல்லாவிதமான அழகுகளையும், நளினங்களையும், இனிமைகளையும், திறமைகளையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தி இமயம் முதல் குமரி வரையிருந்த சமய, சமுதாய, அரசியல் தலைவர்கள் அனைவரையும் தங்களுடைய மதத்தையும், மத இலக்கியங்களையும், சமசுக்கிருத மொழியையும் உண்மையானவைகளாக, உயர்ந்தவைகளாக, சிறந்தவைகளாக, அரிய பயன் நல்கக் கூடியவைகளாக, மெய்யான தெய்வீகத் தன்மையுடையவைகளாக நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்தார்கள். இதன் விளைவாக பிரமணர்களுக்கு எதிராகவோ, மறுப்பாகவோ, தீங்காகவோ பேசுபவர்களும், செயல்படுகிறவர்களும் கடுமையான தண்டனைகளைப் பெற நேரிடும் என்ற அச்சமான சர்வாதிகாரச் சூழ்நிலையை உண்டாக்கினார்கள்.

குறிப்பாகப் பிரமணர்களைத் திட்டிடுபவர்களின் நாக்கு அறுக்கப் படவும், பிரமணர்களுக்குத் தீங்கு செய்பவர்களின் கைகால்கள் வெட்டப் படவும், பிரமணர்கள் ஓதும் சமசுக்கிருத

இலக்கியங்களைக் கேட்பவர்களின் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றவும், சமசுக்கிருத மொழியைத் திருட்டுத் தனமாகக் கற்றுக் கொள்ள முற்படுபவர்களின் கண்கள் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புக் கம்பிகளால் குத்தப் படவும், பிரமணர்களின் உடைமைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்துபவர்களுக்குக் கொலைத் தண்டனை வழங்கப் படும் எனவும் அரசியல் சட்டமே உருவாகுமாறு செய்திட்டார்கள். இதனால் அவர்கள் பொதுமக்கள் கண்டு அஞ்சி நடுநடுங்கிப் பணிந்து வணங்கும் மிகப் பெரிய தெய்வீக நிலையைப் பெற்றிட்டார்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் செல்வர்களும், பெருநிலக் கிழார்களும், வணிகர்களும், பெரிய தளபதிகளும், சிற்றரசர்களும், பிரமணர்களுக்கு அடிமைகளாகவும், அச்சமும் பணிவுமுள்ள பணியாட்களாகவும் மாறினார்கள். இவற்றால், வீழ்ச்சியுற்ற தமிழர்கள் தங்களுடைய தாழ்ச்சி பற்றி எண்ணிப் பார்க்க முடியாமல் அஞ்சி நடுநடுங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்க ஆரம்பித்தனர். எனவேதான், தமிழர்களின் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாக இருக்கிறது....” என்று கண்டப்பக் கோட்டைச் சித்தர் ஏளனம் பட்டியார் அவர்கள் தமது “**இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்க வளர்ச்சி விழாக் கட்டுரைகள்**” என்ற தொகுப்பில் “**பிறமண்ணினரான பிரமணரால்தான் தமிழர்களின் தாழ்ச்சி நிலை தொடர்ச்சி நிலையாக இருக்கிறது**” என்று குறிக்கிறார். இந்தக் கருத்துக்களைத் தமிழகச் சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள் நீதிக்கட்சி இயங்கிய காலத்தில் பொதுமேடைகளில் படித்துக் காட்டியிருக்கிறார்; பலரையும் படித்துப் பார்க்கும்படித் துண்டுப் பிரசுரங்கள் அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். கருர் பெரும்புலவர் மருதையாபிள்ளை அவர்கள் இவை போன்ற பல வாசகங்களைத் தொகுத்து சிறுசிறு புத்தகங்களாகவும் அறிக்கைகளாகவும் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோற்றுவிக்கப் பட்ட காலத்திலிருந்து இவை போன்ற வாசகங்கள் நிறைய அச்சிடப்பட்டு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

